

Ξενοφώντος «Ελληνικά» 2, 4, 37-43	Μετάφραση
<p><37>Ἐπεὶ μέντοι οὗτοι ὄχοντο εἰς Λακεδαίμονα, ἔπεμπον δὴ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἄστεως λέγοντας ὅτι αὐτοὶ μὲν παραδιδόασιν καὶ τὰ τείχη ἃ ἔχουσι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι ὃ τι βούλονται· ἀξιοῦν δ' ἔφασαν καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, εἰ φίλοι φασὶν εἶναι Λακεδαιμονίοις, παραδιδόναι τὸν τε Πειραιᾶ καὶ τὴν Μουνιχίαν.</p>	<p><37>Ὄταν λοιπὸν αὐτοὶ αναχώρησαν γιὰ τὴ Σπάρτη, ἔστειλαν καὶ οἱ ολιγαρχικοὶ αντιπροσώπους λέγοντας ὅτι οἱ ἴδιοι ἀπὸ τῆς μιᾶς παραδίδουν καὶ τὰ τείχη ποὺ κατέχουν καὶ τοὺς εαυτοὺς τοὺς στοὺς Σπαρτιάτες νὰ τοὺς κάνουν ὅτι θέλουν· εἶπαν ὁμῶς ὅτι ἔχουν τὴν ἀξίωση καὶ αὐτοὶ ποὺ βρίσκονται στὸν Πειραιᾶ, νὰ ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι φίλοι τῶν Σπαρτιατῶν, νὰ παραδώσουν καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴ Μουνιχία.</p>
<p><38>Ἀκούσαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἔφοροι καὶ οἱ ἔκκλητοι, ἐξέπεμψαν πεντεκαίδεκα ἄνδρας εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐπέταξαν σὺν Πausανίᾳ διαλλάξαι ὅπῃ δύναιντο κάλλιστα. Οἱ δὲ διήλλαξαν ἐφ' ὧστε εἰρήνην μὲν ἔχειν ὡς πρὸς ἀλλήλους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστον πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκά καὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα. Εἰ δὲ τινες φοβοῖντο τῶν ἐξ ἄστεως, ἔδοξεν αὐτοῖς Ἐλευσίνα κατοικεῖν.</p>	<p><38>Αφοῦ οἱ ἔφοροι καὶ ἡ μικρὴ συνέλευση ἀκούσαν ὅλους αὐτοὺς, ἔστειλαν στὴν Ἀθῆνα δεκαπέντε ἄνδρες καὶ ἔδωσαν ἐντολὴ σὲ συνεργασία μετὰ τὸν Πausανία νὰ τοὺς συμφιλιώσουν μετὰ ὅποιο τρόπο μποροῦν καλύτερα. Αὐτοὶ τοὺς συμφιλίωσαν μετὰ τὸν ὄρο νὰ ἔχουν εἰρήνη μετὰ τοὺς καὶ ὁ καθένας νὰ γυρίσει στὸ σπῆτι τοῦ ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Τριάκοντα καὶ τοὺς ἑνδεκά καὶ τῶν Δέκα ποὺ διετέλεσαν ἄρχοντες στὸν Πειραιᾶ. Ἄν κάποιος ἀπὸ τοὺς ολιγαρχικοὺς φοβούταν, ἀποφασίστηκε αὐτοὶ νὰ κατοικοῦν στὴν Ἐλευσίνα.</p>
<p><39>Τούτων δὲ περανθέντων Πausανίας μὲν διῆκε τὸ στράτευμα, οἱ δ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνελθόντες σὺν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἔθυσαν τῇ Ἀθηνᾷ. Ἐπεὶ δὲ κατέβησαν οἱ στρατηγοί, ἔνθα δὴ ὁ Θρασύβουλος ἔλεξεν·</p>	<p><39>Αφοῦ αὐτὰ ολοκληρώθηκαν, ὁ Πausανίας διέλυσε τὸ στράτευμα, ἐνῶ αὐτοὶ ποὺ βρίσκονταν στὸν Πειραιᾶ ἀφοῦ ἀνέβηκαν ἐνοπλοὶ στὴν ἀκρόπολη θυσίασαν στὴν Ἀθηνᾶ. Ὄταν κατέβησαν, οἱ στρατηγοὶ συνεκάλεσαν ἐκκλησίαν, ὅπου ὁ Θρασύβουλος εἶπε:</p>
<p><40>Ἵμῖν, ἔφη, ὧς ἐκ τοῦ ἄστεως ἄνδρες, συμβουλεύω ἐγὼ γινῶναι ὑμᾶς αὐτοὺς. Μάλιστα δ' ἂν γνοιήτε, εἰ ἀναλογίσαισθε ἐπὶ τίνι ὑμῖν μέγα φρονητέον ἐστίν, ὥστε ἡμῶν ἄρχειν ἐπιχειρεῖν. Πότερον δικαιότεροί ἐστε; Ἄλλ' ὁ μὲν δῆμος πενέστερος ὑμῶν ὢν οὐδὲν πώποτε ἕνεκα χρημάτων ὑμᾶς ἠδίκηκεν· ὑμεῖς δὲ πλουσιώτεροι πάντων ὄντες πολλὰ καὶ αἰσχροῦ ἕνεκα κερδέων πεποιήκατε. Ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει, σκέψασθε εἰ ἄρα ἐπ' ἀνδρεία ὑμῖν μέγα φρονητέον.</p>	<p><40>«Ἄνδρες ολιγαρχικοί, ἐγὼ σας συμβουλεύω νὰ γνωρίσετε τὸν εαυτὸ σας. Καὶ μάλιστα θὰ τὸν γνωρίσετε, ἂν σκεφτεῖτε γιὰ ποιο λόγο πρέπει νὰ καυχίεστε, ὥστε νὰ προσπαθεῖτε νὰ μὴ ἐξουσιάζετε. Γιὰ ποιο ἀπ' ὅλα, εἶστε πιο δίκαιοι; Ἀλλὰ ὁ λαός, ἂν καὶ εἶναι πιο φτωχὸς ἀπὸ εσᾶς, ποτὲ σὲ τίποτα δε σας ἀδίκησε γιὰ χρήματα· Ἐσεῖς ὁμῶς, ἂν καὶ εἶστε πλουσιότεροι ἀπὸ ὅλους, ἔχετε κάνει πολλές αἰσχροὺς πράξεις μετὰ σκοπὸ τὰ κέρδη. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ἔχετε καμία σχέση μετὰ τὴ δικαιοσύνη, ἐξετάστε ἂν γιὰ τὴν ἀνδρεία σας πρέπει νὰ υπερηφανεύεσθε.</p>
<p><41>Καὶ τίς ἂν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο ἢ ὡς ἐπολεμήσαμεν πρὸς ἀλλήλους; Ἄλλὰ γνώμη φαίητ' ἂν προέχειν, οἱ ἔχοντες καὶ τείχος καὶ ὅπλα καὶ χρήματα καὶ συμμάχους Πελοποννησίους ὑπὸ τῶν οὐδὲν τούτων ἔχόντων περιεῖληφθε; Ἄλλ'</p>	

ἐπὶ Λακεδαιμονίοις δὴ οἶσθε μέγα φρονητέον εἶναι; Πῶς, οἷγε ὥσπερ τοὺς δάκνοντας κύνας κλοιῶ δῆσαντες παραδιδόασιν, οὕτω κάκεῖνοι ὑμᾶς παραδόντες τῷ ἡδίκημένῳ τούτῳ δῆμῳ οἴχονται ἀπίοντες;

<42>Οὐ μέντοι γε ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἀξιῶ ἐγὼ ὧν ὁμωμόκατε παραβῆναι οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἐπιδείξαι, ὅτι καὶ εὖορκοι καὶ ὄσιοί ἐστε. Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ ὅτι οὐδὲν δεοὶ ταραττεσθαι, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις χρῆσθαι, ἀνέστησε τὴν ἐκκλησίαν.

<43>Καὶ τότε μὲν ἀρχὰς καταστησάμενοι ἐπολιτεύοντο· ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἀκούσαντες ξένους μισθοῦσθαι τοὺς Ἐλευσῖνι, στρατευσάμενοι πανδημεὶ ἐπ' αὐτοὺς τοὺς μὲν στρατηγοὺς αὐτῶν εἰς λόγους ἐλθόντας ἀπέκτειναν, τοῖς δὲ ἄλλοις εἰσπέμπσαντες τοὺς φίλους καὶ ἀναγκαίους ἔπεισαν συναλλαγῆναι. Καὶ ὁμόσαντες ὄρκους ἧ μὴν μὴ μνησικακήσειν, ἔτι καὶ νῦν ὁμοῦ τε πολιτεύονται καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος.

<41>Και ποια ἄλλη καλύτερη ἀπάντηση θα μπορούσε να υπάρξει, παρά το πῶς πολεμήσαμε μεταξύ μας; Αλλά θα μπορούσατε να ισχυρισθείτε ὅτι υπερέχετε στην ευφυΐα, εσεῖς οἱ ὁποῖοι, ἀν καὶ ἔχετε καὶ τείχος καὶ ὅπλα καὶ χρήματα καὶ συμμάχους Πελοποννησίους, ἔχετε νικηθεῖ ἀπὸ αὐτοὺς που δὲν ἔχουν τίποτε ἀπὸ αὐτά; Αλλά νομίζετε ὅτι πρέπει να καυχιέστε για του Λακεδαιμονίου; Πῶς, ἀφού αὐτοί, ὅπως ἀκριβῶς ἔδεσαν τους σκύλους που δαγκώνουν με περιλαίμιο τους παραδίδουν, ἔτσι κι ἐκεῖνοι, ἀφού σας παρέδωσαν στον ἀδικημένο τούτο λαό, σηκώθηκαν κι ἔφυγαν;

<42>Δεν ἔχω, βέβαια, την ἀξίωση, ἄνδρες, να καταπατήσετε τίποτα ἀπὸ ὅσα ἔχετε ὀρκισθεῖ, ἀλλὰ μαζί με τα ἄλλα καλὰ καὶ τούτο να ἀποδείξετε, ὅτι εἶστε καὶ πιστοὶ στους ὄρκους σας καὶ ευσεβεῖς. Αφού εἶπε αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια, καὶ ὅτι δὲν πρέπει να προκαλοῦν ταραχές, ἀλλὰ να τηροῦν τους ἀρχαίους νόμους, διέλυσε τὴν συνέλευση.

<43>Καὶ τότε ἀφού ἐγκατέστησαν νέους ἀρχόντες, ζούσαν ὡς ἐλεύθεροι πολῖτες. Ἀργότερα, ἐπειδὴ πληροφορήθηκαν ὅτι αὐτοὶ που βρίσκονται στην Ἐλευσίνα προσλαμβάνουν ξένους μισθοφόρους, ἀφού ἐξεστράτευσαν με ὅλες τους τις δυνάμεις ἐναντίον τους, ὅταν οἱ στρατηγοὶ τους ἦρθαν για διαπραγματεύσεις, τους σκότωσαν, τους ἄλλους ὅμως, ἀφού τους ἔστειλαν τους φίλους τους καὶ τους συγγενεῖς τους, τους ἔπεισαν να συμφιλιωθοῦν. Καὶ ἀφού ὀρκίσθηκαν ὅτι δὲν θα θυμούνται τα παλιὰ ἀδικήματα, ἀκόμη καὶ τώρα ζουν μαζί καὶ ὁ λαός μένει πιστός στους ὄρκους.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

1. ἄστεως, χρημάτων: **Να κλιθούν στις πλάγιες πτώσεις και των δυο αριθμών.**
2. ὑμᾶς: **Να αναγνωρισθεί και να κλιθεί και στους δυο αριθμούς.**
3. **Να αντικαταστήσετε τον παρακάτω τύπο σε όλες τις εγκλίσεις στο β' ενικό και β' πληθυντικό πρόσωπο και στη συνέχεια να γράψετε απαρέμφατα και μετοχές: ἀξιῶ**